

Středočeská vědecká knihovna v Kladně, Gen. Klapálka 1641, Kladno 272 01
www.svkkl.cz, library@svkkl.cz, 312 813 111

Knihovnik na cestách

Díky absolvování Rekvalifikačního kurzu knihovnického v Národní knihovně v Praze jsem získal množství přátel v podobě spolužáků z různých knihoven naší vlasti. Inspirován prezentacemi jednotlivých knihovníků při výukových hodinách jsem se rozhodl formou cestovních návštěv reálně seznámit s jejich pracovišti. Postupně jsem takto navštívil většinu v kurzu zastoupených knihoven.

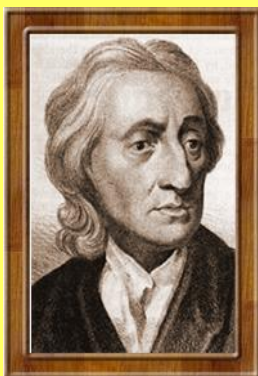
Dnes seznámím čtenáře se svými poznatky ze dvou knihoven, které jsou obě městského typu, ale odlišují se historií budov, v nichž jsou umístěny.

Městská knihovna Loket je od roku 2008 situována do krásných historických prostor v přízemí raně barokní radnice, kde je velice vkusně skloubena moderní knihovnická technologie se starobyklou architekturou. Líbí se mi perfektní využití nově vzniklého atria, které slouží pro potřeby galerie a uživatelského internetu a skýtá i možnost odpočinku či studia dokumentů v příjemném prostředí. Barevností i vybavením je sympatické oddělení pro děti. Velice mne zaujala stálá Expozice knižní vazby, která byla v přízemí radnice zpřístupněna již v roce 2001 a jejíž součástí je i funkční dílna s vybavením knihařských strojů a nářadí z 19. a 20. století.

Pokračování na str. 2

Snímky z Městské knihovny Loket

Citát na březen:

„Četba zásobuje naši mysl pouze materiálem vědomostí. Teprve myšlením se zmocňujeme toho, co jsme přečetli.“

John Locke (29. srpen 1632 Wrington, Somerset – 28. říjen 1704 Essex) byl anglický filosof. Proslul zejména svou empiristickou teorií poznání a svou politickou filosofií, v níž hájil přirozenou svobodu a rovnost lidí. Hluboce ovlivnil britské osvícenství a pozdější liberální myšlení.

Dokončení ze str. 1

Naproti tomu se Městská knihovna Sedlčany po letech stěhování usídlila v prvním patře skeletové budovy, která sice nedýchá historií, ale poskytuje přehledné a dobře prosvětlené uživatelské i pracovní prostředí. Velice příjemné je prolínání se galerie a volného výběru dokumentů, sympatická je přiměřená výška regálů, která umožňuje manipulaci s dokumenty bez použití schůdků. Praktické jsou výklopné boxy na časopisy a přívětivé je i oddělení sloužící ke studiu a využití internetu. Zaujal mne také nevelký, ale vkusně vybavený dětský koutek s variabilními doplňky.

V obou knihovnách jsem vycítil přítomnost lidí, kteří přirozenou vlídností i zaujetím pro práci získávají stálou klientelu pro svá pracoviště.

Rostislav Blecha,
Středočeská vědecká knihovna v Kladně

Příště se podíváme do jiných knihoven :o)

 snímky z Městské knihovny Sedlčany

Seznamte se: Obec Bohutín a jeho knihovna

Pokud byste hledali Bohutín na mapě Středočeského kraje, najdete ho pár kilometrů západně od Příbrami v podhůří Brd a v současnosti má přes 1 600 obyvatel. První písemná zmínka byla nalezena v rejstříku o berni a v urbáři arcibiskupských statků z roku 1379. Obec se skládá ze čtyř částí – Bohutína, nejstarší Tisové (první písemný doklad z roku 1298), „mladé“ Havírny a Vysoké Pece. Vysoká Pec je spojena s rozvíjejícím se příbramským železářstvím, Havírna zase s ruchem, který v kraji začal s rozvojem těžby stříbra v pohoří „Tisovském“. První olověná huť na Příbramsku byla také kousek od nás – kousek nad Bohutínem, blízko hájovny U Prokopa a surové

olovo s vysokým podílem stříbra se zde vyrábělo v miniaturních šachtových pecích již před 700 lety. Obec se může pyšnit prvenstvím i na poli školství – 1.4.1909 zde byla zřízena první měšťanská chlapecká a dívčí škola na českém venkově. K tradicím obce patří rozsáhlé spolkové hnutí, rodácké sjezdy, slavná pouť sv. Maří Magdaleny, masopustní průvody (s výjimkou válečných let se nepřetržitě konají od roku 1921), havířské jesličky ručně vyřezávané z lipového dřeva a mnoho dalšího.

Pokračování na str. 3

Pokračování ze str. 2

Kousek od nás, na kopci v Kounicově zámečku ve Vysoké, skládal Antonín Dvořák své opery a v kostele ve TřebSKU hrával při mši na varhany. O nějaký kilometr dál složil Jakub Jan Ryba Českou mši vánoční.

Možná si říkáte, že to s obecní knihovnou nesouvisí. Jsem však hluboce přesvědčena, že ano. Těžko vám ji mohu představit, když nebudete vědět, v jaké obci se nachází. Obecní knihovny byly v minulosti v Bohutíně dokonce dvě. Ovšem jak šel čas, jedna pomalu přestávala pracovat a plnit svoji funkci a v 70. letech došlo k jejich

spojení a vznikla knihovna jedna. Vždy se jednalo o neprofesionální knihovnu. Od roku 1958 do roku 2002 zastával funkci knihovníka pan Vratislav Svoboda a poté jsem na žádost pana starosty převzala starost o knihovnu já.

Záhy jsem měla poznat, jak těžký je život knihovníka. Nevím, kolikrát jsem měla knihy v ruce a kolik metrů jsem zvedla. První bylo malování a následné ukládání knih do nových polic, neboť staré se při manipulaci rozpadly. Pak znovu a znovu při jejich dalším třídění, vytváření přírůstkových seznamů, zaregistrování na PC... všichni to známe. Během několika let se podařilo vytvořit knihovničku malou a útulnou, kam chodilo pravidelně kolem 40 čtenářů. V roce 2009 však přišel pro naši knihovnu velký a významný čas. Společně s obecním úřadem jsme se stěhovali do nových, světlých a v té chvíli obrovských prostor. Akce „kulový blesk stěhování knihovny“ proběhla o prázdninách a od 4. 9. 2009 jsme v novém. Hezké prostředí a daleko výhodnější umístění pro čtenáře přineslo své ovoce. Do konce roku 2009 bylo registrováno 62 čtenářů, z toho 13 dětí. Možná se vám to zdá málo, ale do této doby chodily děti dvě. A příznivý trend pokračoval i v roce 2010.

Svoji registraci v knihovně obnovilo nebo se zaregistrovalo nově v roce 2010 celkem 84 čtenářů, z toho 21 čtenářů do 15 let. Tito čtenáři navštívili knihovnu celkem 795 krát a přečetli celkem 2840 knih, z toho 601 knížek bylo dětských. Některé děti chodí do knihovny opravdu poctivě každý týden a vybírají si ty své knížky, které je zajímají. A protože si o knížkách často povídáme, vím, že je opravdu přečtou (ať už samy nebo s maminkou). Díky Obci Bohutín a Zastupitelstvu obce Bohutín se daří postupně doplňovat vlastní knižní fond (asi 2 700 knih) a díky dobré spolupráci s Knihovnou Jana Drdy v Příbrami jsme měli vypůjčeno ještě několik výměnných souborů, které čítaly několik stovek knih.

V knižním fondu máme i několik lahůdek. Především jsou to Pamětní knihy obce, tedy kroniky, do nichž může ve výpůjčních hodinách každý nahlédnout. Nově jsme dostali darem pro nás velikou vzácnost a zvláštnost, která souvisí s kulturní historií obce. Ti, kteří se u nás narodili, a později je život zavál především do Prahy, byli na svoji obec hrdí a scházeli se pravidelně v rodáckém spolku. Ten pořádal sjezdy rodáků jednou za několik let, každoročně pak setkání rodáků o bohutínské pouti. Ale to nebylo všechno. Vydával svůj časopis, kde byly uveřejňovány různé vzpomínky, básně, novinky apod. Tento časopis rodáci sami psali na psacím stroji a „svazovali“ ho do papírových desek kancelářskou sešivačkou. Je to ohromující čtení vonící člověčinou, navíc z pera těch, které jsme mnohdy znali osobně nebo známe z vyprávění. A tak například nyní víme, že Eliška Krásnohorská napsala oslavnou báseň ke II. rodáckému sjezdu v roce 1921. Kdo se tím může pochlubit? Darem jsme dostali i skvostnou knihu rodáka bohutínského Karla Zpěváka „Havíří“ s ilustracemi rodáka z Příbrami - Březových Hor Karla Hojdena. Najdou se zde i všechna čísla Bohutínského občasníku a jeho nástupce Bohutínského zpravodaje.

A protože naši čtenáři čtou podle mého názoru opravdu hodně a především z dětí mám velkou radost, pořádá knihovna v letošním roce, asi poprvé v historii, pro děti soutěž o nejpilnějšího čtenáře. Zatím je přihlášeno asi 10 dětí a nejen já jsem moc zvědavá, jak dopadne. Myslím však, že zvítězí všechny.

Pokračování na str. 4

Dokončení ze str. 3

A tak jak jde čas, prostory už se tak velké nezdají a někdy nejen že není kam si sednout, ale je tam poměrně těsno. A také je u nás veselo. Děti vypráví své zážitky ze školy, někdy si malují nebo čtou (to je poměrně populární – chodit si číst do knihovny), popovídají si i ti dříve narození. A tak už se jen těšíme, že pokud se Obci Bohutín podaří získat dotaci z fondů Krajského úřadu Středočeského kraje, zase tu naši knihovnu trochu vylepšíme a zmodernizujeme. Počítač dosluhuje a přestává se nám dostávat polic na knihy. Paní Šmídová a paní Soukupová z Knihovny Jana Drdy v Příbrami mne sice stále nabádají, že je třeba staré knihy vyřazovat, ale mohli byste třeba vyřadit pravou a nefalšovanou Červenou knihovnu, kterou rádi čtou především starší čtenářky? Já s tím mám prostě problém. Možná ještě jedna informace. Výpůjční doma je 3 hodiny týdně. Další práce v knihovně se na hodiny nepočítá. Ale to znáte sami.

PhDr. Eva Kubíková

Na viděnou v Bohutíně

skip Svaz knihovníků a informačních pracovníků České republiky

My čteme! A co vy?

SKANSKA

Březen – měsíc čtenářů 2011: MARATON ČTENÍ

je jednou z hlavních aktivit, na kterou by se knihovny mohly zaměřit v průběhu **Března – měsíce čtenářů 2011**. Cílem této akce je dosáhnout toho, aby v průběhu BMČ knihovny nabídly svým čtenářům a dalším návštěvníkům co největší kontakt s autory a překladateli literárních děl i odborné literatury. Přispějí k tomu různé formy setkání, diskusí a besed s autory a zejména autorská čtení, případně besedy o literatuře.

POZVĚTE AUTORY DO KNIHOVNY!

SKIP a Skanska podporuje letošní Maraton čtení finančně. Celková výše finanční podpory rozdělená mezi knihovny je 150 000,- Kč.

Zdroj: <http://www.skipcr.cz/akce-a-projekty/akce-skip/maraton-cteni>

Univerzita volného času pro seniory při Městském muzeu a knihovně Čáslav

První semestr Univerzity volného času při Městském muzeu a knihovně v Čáslavi byl zahájen v lednu 2006. Inspirací byl seminář s ukázkou tréninku paměti v Krajské knihovně Vysočiny v Havlíčkově Brodě. Hned na počátku jsme si stanovili, že nebudeme vystavovat posluchače jakýmkoli závěrečným testům či zkouškám, ale že se bude jednat o nezávaznou výuku.

Původně jsme plánovali, že přednášky budou moci navštěvovat i jednotlivci mimo okruh stálých posluchačů. Od počátku byl ale o UVČ tak veliký zájem, že jsme dokonce museli některé zájemce z kapacitních důvodů odmítat. Do přednáškové místnosti bylo zakoupeno 30 křesílek se sklopnou deskou, aby si posluchači mohli dělat poznámky, kontaktovali jsme první lektory a naše nová aktivita, se kterou jsme až dosud neměli žádné zkušenosti, mohla úspěšně začít.

Zpočátku se jednalo o ucelená témata semestrů, jako byl například zdravý životní styl, historie umění v regionu, trénink paměti nebo základy filozofie a psychologie, později se cykly přednášek skládaly i z jednotlivých odlišných témat, například z oblasti náboženství, zeměpisu, politiky a ekonomie.

Lektory jsme zajišťovali na základě osobních kontaktů a doporučení. Každý z dvou pololetních semestrů obsahoval osm přednášek po dvou vyučovacích hodinách a posluchači

na závěr obdrželi certifikát o jejich absolvování. Předávání certifikátů bylo vždy slavnostní, s pohoštěním a hudebním vystoupením a za účasti představitelů města. Na závěr letního semestru se staly tradicí společné výlety spojené s výkladem – takto posluchači navštívili například zámky Kačinu a Vilémov, lázně Poděbrady, archeologické vykopávky v Chrudimi nebo synagogu v Heřmanově Městci.

Univerzita volného času od svého začátku neplnila jen funkci vzdělávací, ale i sociální. Během přednášek vznikly pevné vazby a přátelství, které vedly k návštěvám a osobním setkáním i mimo prostory knihovny. Posluchači UVČ si také vytvořili velmi hezký vztah ke své metodičce paní Fialové.

Přednášková místnost byla postupně dovybavena stojanovou tabulí (flipchart), dataprojektorem, notebookem a mikrofonem a bylo v ní vybudováno vyvýšené pódium. Toto vybavení knihovna získala pomocí grantů.

Složení posluchačů se uplynulých pět let téměř nezměnilo, což svědčí o kvalitě přednášek a spokojenosti s jejich organizací i obsahem. Absence se téměř nevyskytovala, důvodem nepřítomnosti byla vždy pouze nemoc.

V loňském roce přibly tři posluchačky Alzheimercentra Filipov, jejichž doprovázející metodičky si tuto možnost vzdělávání velmi chválily. Mezi posluchači výrazně převažovaly ženy, méně početní muži však nebyli o nic méně aktivní. Posluchači nebyli jen z Čáslavi, několik lidí na přednášky dojíždělo z okolních

Pokračování na str. 6

Dokončení ze str. 5

vesnic; nejstarší posluchače bylo 85 let. Stálí posluchači UVČ by nejraději pokračovali v tomto zaběhnutém způsobu vzdělávání dál. My ale chceme dát šanci i dalším, a tak jsme se po pěti letech a deseti úspěšných semestrech rozhodli cyklus ukončit a od září 2011 budeme nabírat nové zájemce.

Předešlí absolventi mohou svoji snahu o vzdělávání naplňovat návštěvou přednášek a besed, které pořádáme každý měsíc pro širší veřejnost.

Milena Matějčíková
Městské muzeum a knihovna Čáslav

Co se také řeší v elektronické konferenci „Region“:

Dotaz:

„Jak oficiálně a legálně zakázat vstup do knihovny uživatelům špinavým, zapáchajícím, bezdomovcům v podroušeném stavu, kteří navíc slovně obtěžují ostatní uživatele. Knihy si nepůjčují, jsou častěji „uživateli“ internetu, přičemž nejsou ochotni dodržovat časové limity a PC přepustit dalšímu zájemci. Je vůbec možné omezit jim přístup do knihovny?“

Odpověď paní Ladislavy Zemánkové, NKČR:

Ano, možné to je, avšak za určitých podmínek.

Především je třeba zdůraznit základní pravidlo, totiž že poskytujeme služby celé veřejnosti a za stejných podmínek. Spíše než zakázat vstup na stálo, lze takového návštěvníka vykázat jednorázově nebo opakovaně. Vykázat návštěvníka v zásadě možné je, avšak musí se jednat o závažné porušení knihovního řádu (internetového řádu, pravidel) a posouzení závažnosti každého konkrétního případu. Knihovní řád (jeho část, internetový řád apod.) musí být viditelně vyvěšen, neboť nejde o službu, která je výhradně vázaná na čtenářskou registraci, tj. takový návštěvník nepodepisuje, že je seznámen se zněním knihovního řádu a bude jej dodržovat. Např. Národní knihovna ČR to ve svém Knihovním řádu řeší následovně:

... Část třetí

Základní práva a povinnosti uživatelů a návštěvníků

1. Uživatelé a návštěvníci Národní knihovny jsou zejména povinni řídit se tímto knihovním řádem; návštěvními řády studoven a dalších odborných pracovišť Národní knihovny, pokud byly vydány; jakož i instrukcemi Národní knihovny a pracovníků její ostrahy. K základním povinnostem uživatele patří včasné a řádné plnění všech závazků vůči Národní knihovně.
2. Uživatelé a návštěvníci jsou povinni se v Národní knihovně chovat vůči svému okolí ohleduplně, zejména nerušit či neobtěžovat jiné uživatele a návštěvníky a nic nepoškodovat. Před vstupem do Národní knihovny jsou uživatelé a návštěvníci povinni vypnout akustickou signalizaci mobilních telefonů, případně i jiných vnášených zařízení. Prostory Národní knihovny mohou užívat pouze v souladu s jejich určením.
3. Uživatel, který porušuje právní předpisy nebo tento knihovní řád, může být z prostor Národní knihovny vykázán. ...

Do Knihovního řádu knihovny poskytující veřejné knihovnické a informační služby nelze zařadit ustanovení, která by byla nad normy platné legislativy ani bod, že knihovna slouží pouze obyvatelům obce (města). Knihovna musí být přístupna všem občanům, bez rozdílu bydliště, národnosti, věku apod. Opačným přístupem by knihovna porušila jednak Knihovní zákon č. 257/2001 Sb. a jednak by mohlo být poukazováno i na diskriminaci osoby, či skupiny osob. Agresivního návštěvníka, který ohrožuje další osoby, by se ale mohla ujmout městská policie.

Na webových stránkách Národní knihovny ČR http://knihovnam.nkp.cz/sekce.php3?page=03_Leg/01_LegPod/01_index.htm jsou vyvěšeny příklady Knihovních řádů, mezi nimi *Vzorový knihovní řád pro neprofesionální (nejmenší) knihovny*.

Rozhovor s knihovnicemi

Tentokrát jsme zavítali do Knihovny Dr. Emanuela Bořického v Milíně, kde nás velmi vřele uvítaly knihovnice Jitka Slancová a Ivana Vopěnková, a to doslova chlebem a solí i jinými kulinářskými dobrotami, takže toto sezení bylo, jak si každý dovede představit, velmi příjemné. I celková atmosféra knihovny byla pozitivní. Rozhovor jsme vedli s oběma knihovnicemi zároveň, obecné otázky týkající se knihovny jsme sestavili z odpovědí obou knihovnic, u osobních otázek jsme rozlišovali mezi oběma knihovnicemi.

Rozhovor vedli Radek Liška a Ladislava Cukrová.

Mohly byste nám stručně představit Vaši knihovnu?

Knihovna je pojmenována podle místního rodáka dr. Emanuela Bořického, významného mineraloga. Je knihovnou obecní a funguje také jako společenské centrum a infocentrum. Má dvě oddělení – pro dospělé a pro děti. V letošním roce se knihovna bude stěhovat do větších prostor, a to na hlavní třídu vedle obecního úřadu. Nová knihovna bude prostornější a čtenáři budou mít možnost sedět i venku. V přízemí bude umístěno oddělení pro dospělé a 1. patro bude patřit dětem. Počítá se také s prostorem i pro sportovní vyžití nebo příměstské tábory. Vše budeme mít tak říkajíc pod jednou střechou, všechny akce knihovny se již budou konat pouze v jejích prostorách. To vše bude pořízeno z grantu. V obci funguje poměrně dost spolků a s většinou z nich knihovna spolupracuje na řadě akcí. Týká se to např. mateřského centra, divadelního spolku, Sokola apod. Knihy půjčujeme na 5 týdnů a čtenáři je poměrně rychle přečtou a vracejí. Nejvíce se čtou romány, životopisy herců, thrillery, naopak málo se čtou knihy se sci-fi tematikou, jen děti čtou fantastiku. Jedny z nejpůjčovanějších knih jsou Zeměpis v kostce či Petr a Lucie. Knihy si mohou čtenáři prohlížet a objednávat prostřednictvím našeho online katalogu, který je součástí knihovního systému Clavius, se kterým jsme nadmíru spokojeni. Ještě bychom chtěly zmínit, že knihovna vydává také tzv. Milínský zpravodaj.

Jaké máte v knihovně složení čtenářů (senioři, děti, mládež, lidé v produktivním věku) a jak je motivujete k návštěvě knihovny?

U nás tvoří většinu čtenářů lidé v produktivním věku, nejčastěji od 26 do 35 let. Děti tvoří zhruba 30 % čtenářů a senioři jsou zde v menšině. Našimi čtenáři jsou i místní chataři a chalupáři.

Pořádáte v knihovně nějaké akce pro své čtenáře / pro všechny obyvatele obce?

Pořádáme poměrně dost akcí, většina z nich je zaměřena na děti. Patří mezi ně např. lekce informatiky pro místní základní školu – vystřídal se u nás všech 198 dětí.

S knihovnou seznamujeme také děti ze školky. Dále se každý měsíc pravidelně setkáváme s dětmi, které navštěvují družinu, a připravujeme pro ně různorodý program. Aktivně se zapojujeme do Týdne knihoven, kdy se v knihovně i spí, dále s dětmi malujeme na chodníku, připojujeme se k zahájení adventu, masopustu, pořádáme Drakiádu, velikonoční akce apod. V knihovně máme také ubrus, který vyšívají naši čtenáři zhruba 3 měsíce, zkrátka kdo chtěl, tak si vyšil na ubrus nějaký obrázek, a to buď přímo v knihovně, nebo si ubrus mohl také vzít domů.

Jak se Vaše obec stará o knihovnu a její chod?

S obecním úřadem vycházíme velmi dobře. Naše obec si naštěstí uvědomuje, že knihovna se stala jejím přirozeným kulturním centrem, a proto nám na knihy i provoz knihovny přispívá přiměřenou částkou a také proto se zasazuje o přestěhování knihovny do nových, větších prostor, protože ty stávající nám již nestačí.

Vyhovuje Vám složení výměnného fondu, který Vám poskytuje Vaše pověřená knihovna?

Výměnný fond si vůbec nebereme. Potřeby našich čtenářů stačíme pokrýt naším nákupem a lidé tuto službu navíc ani moc nevyužívali. Požadavky, které nemůžeme uspokojit vlastními prostředky, stačíme

pokrýt službou MVS. Ani jsme s touto službou, kterou nám poskytovala příbramská knihovna, nebyli moc spokojeni. Knihovnice z Příbrami nám přivezly knihy, které samy vybraly, a my jsme za naši knihovnu do tohoto výběru nemohly zasahovat. A tak jsme většinou celý soubor brzo vrátili, protože o tyto knihy nebyl u nás velký zájem.

Jaké nové služby byste uvítaly od svých metodiků pro zlepšení své práce a spokojenosti Vašich čtenářů?

Obě jsme spokojené se vzděláváním, které se pořádá. Já jsem spokojená (Jitka S.) se stavem, jaký teď je, stačí mi dvě porady do roka, které se konají v knihovně v Příbrami, abych se dozvěděla nové informace, které ke své práci potřebuji. Ráda si popovídám také s knihovnicí o tom, co je nového v jejich knihovnách. Jinak jsem ale zvyklá spoléhat se spíše na sebe, takže nic jiného ani pro chod naší knihovny nepotřebujeme.

Teď několik osobních otázek. Jak jste se dostaly k této profesi a jaká byla Vaše původní profese?

Jitka S.: Navštěvovala jsem nejprve Drážní učiliště, poté jsem si dodělala průmyslovku a začala jsem pracovat na dráze v nádražních informacích. V knihovně jsem začala pracovat nejprve brigádně a mým úkolem bylo ukládat knihy do počítače, práce mě začala tak bavit, že už jsem zde zůstala. V současné době zastupuji ve funkci vedoucí kolegyni, která odešla na mateřskou dovolenou. Nyní ještě ke všemu studuji vyšší odbornou sociálně právní školu.

Ivana V.: Nejprve jsem pracovala v České spořitelně, později jako kouč prodejních dovedností. Zatím jsem také chodila pomáhat do knihovny jako dobrovolník a když paní vedoucí z knihovny odešla na mateřskou dovolenou, scházela v knihovně jedna pracovní síla, tak jsem přišla jako zástup za mateřskou dovolenou. Práce mě doslova nadchla, a pokud by to bylo možné, ráda bych zůstala i nadále.

Co Vás na této práci nejvíce těší a co naopak netěší?

Práce v knihovně nás vcelku dost těší, protože je to práce pestrá od nákupu knih až po práci s lidmi. Akorát mě nebaví (Jitka S.) vypracovávat různé statistiky či urgovat čtenáře o nevrácené knihy.

Po jakém druhu literatury sáhnete, když máte volno?

Jitka S.: Díky škole čtu teď převážně naučnou literaturu, zajímá mě především psychiatrie a psychologie. Jinak mám ráda české autory a takové knihy, kterým musí rozumět i obyčejný člověk.

Ivana V.: Dříve jsem četla téměř jen odborné texty týkající se bankovníctví, nyní čtu převážně ženské časopisy a večer dětem pohádky. Také si občas přečtu knihy od Barbary Woodové či Simony Monyové.

Jaké jsou Vaše koníčky?

Obě knihovnice se shodly na tom, že jejich práce je pro ně velkým koníčkem. A kromě toho mají samozřejmě i další.

Jitka S.: Baví mě práce na zahradě, ráda jezdím na kole či plavu, hraju ping pong či si vyrábím šperky nebo dekorace, batikuji látky apod.

Ivana V.: Vždycky mě bavilo aranžování květin, kterému jsem se věnovala hlavně dříve. Nyní spíše přizpůsobuji své koníčky dětem. Mimo jiné také organizuji kreativní večery pro maminky z Mateřského centra.

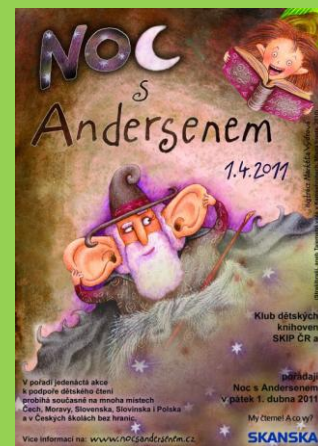
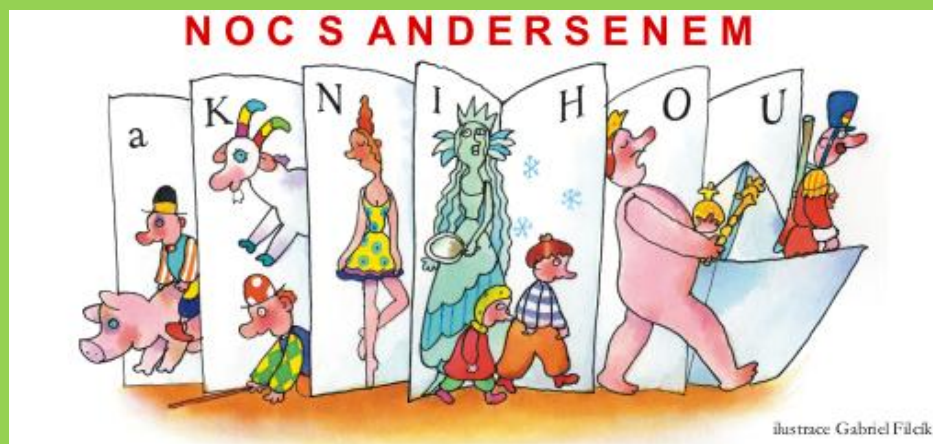
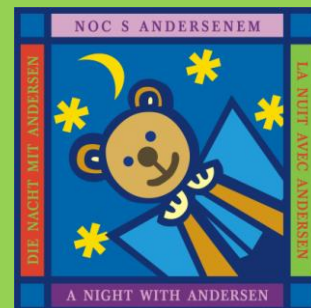
Můžete nám říci, jaký je Váš oblíbený recept či návod...? (např. kuchařský recept, léčebný recept nebo kúra, návody k pletení, háčkování, šití, nápady na rukodělné práce, rady Vašich babiček, zkrátka cokoli, z čeho máte radost, co rádi děláte)

Jitka S.: Mým receptem na řadu věcí je být pozitivně naladěná, v pohodě a vše řešit s úsměvem.

Ivana V.: Já bych zase měla recept na Mandarinkové řezy. A protože jsou moc dobré, tak po jejich požití budete pravděpodobně také pozitivně naladěni. Zde je recept: 300 g polohrubé mouky, 225 g moučkového cukru, 4 celá vejce, 80 ml oleje, 130 ml perlivé minerálky neslazené, 1 vanilkový cukr, 1 prášek do pečiva. Vejce šleháme s cukry a olejem, přilijeme minerálku, vmícháme mouku s práškem do pečiva. Piškot upečeme. Vychladlý piškot poklademe 1 scezeným mandarinkovým kompotem a potřeme krémem: 1 smetana ke šlehání (ušlehat), 2 zakysané smetany (lehce vmíchat), osladit 1 vanilkovým cukrem. Navrch dáme opět 1 mandarinkový kompot, posypeme upraženými mandlemi a celé zasypeme 1 skořicovým cukrem. Řezy by se měly nechat chladit a „rozležet“, ale k tomu u nás téměř nikdy nedošlo ☺.

Děkujeme za rozhovor.

Letošní **NOC S ANDERSENEM** se v knihovnách a školách uskuteční 1. dubna. Knihovny se mohou přihlásit na <http://www.nocsandersenem.cz/>. Na adrese <http://www.nocsandersenem.cz/ke-stazeni.html> mohou najít plakátky, logo, pozvánku a znětku ke stažení :o)

Tento bulletin a jeho předchozí čísla najdete na <http://www.svkkk.cz/>;
kontakt: liska@svkkk.cz, tel. 312 813 154; [senfeldova@svkkk.cz](mailto:senfeldo@svkkk.cz), tel. 312 813 138